

ΤΟΚΚΑ

EYLÜL / ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ 2008 SAYI / ΦΥΛΛΟ: 4

FES'in işbirliğinde BİLBAN – İKME YAYIN organı / Κοινή έκδοση BİLBAN – İKME σε συνεργασία με το FES

ÜCRETSİZ / ΔΩΡΕΑΝ

Κιβρισλilar barış özlemlerini birlikte haykirdi

Οι Κύπριοι τραγουδούν μαζί τον πόθο τους για ειρήνη

Κίβρις Barış Platformu'nun öncülüğünde bir araya gelen Kıbrıs'ın her iki yanından 31 örgütün üyeleri ile barış yanlıları, "Birleşik Kıbrıs hedefine ulaşma konusundaki kararlılıklarını göstermek için", 1 Eylül'de gece ara bölgede Ledra Palace Otel önünde ortak etkinlik düzenledi.

Etkinlikte Yeni Kıbrıs Partisi (YKP) Yürütme Kurulu üyesi Salih Uyguroğlu ve Birleşik Kıbrıs Öğretmenler Platformu yetkilisi Hristos Ahinyodis, 1 Eylül Dünya Barış Günü nedeniyle hazırlanan ortak basın açıklamayı Türkçe ve Rumca olarak okudu.

Saat 19'dan itibaren Kıbrıslı Türk örgütler Kuğu Parkta; Kıbrıslı Rum örgütler ise Eleftheria Meydanı'nda toplandıktan sonra saat 20.15 sıralarında ara bölgede buluştu.

Kuzeyden geçişler sırasındaki prosedür de zaman zaman atılan sloganlarla protesto edildi. Kıbrıs Barış Platformu'nun öncülüğünde bir araya gelen 31 Kıbrıslı Türk örgüt ve Kıbrıslı Rum örgüt üyeleri ile barış yanlıları, Ledra Palace Otel önünde mum yaktı, ardından barışın simgesi olarak 3 güvercin uçuruldu.

Baraka Kültür Merkezi'nin "Sol Anahtarı" isimli grubunun ve Yiltan Taşçı ile Adamos'un müzikleri eşliğinde hem Türkçe hem de Rumca şarkılar söylenen etkinlikte, "Κίβρις'ta Barış Engellenemez", "Κίβρις'ta Barış- Birleşik Kıbrıs", "Barışa Uzanan Eller Kırılсын" gibi sloganlar atıldı.

Μέλη από 31 οργανώσεις και άνθρωποι που αγαπούν την ειρήνη και από τις δύο πλευρές της Κύπρου παρευρέθηκαν στην κοινή εκδήλωση που οργάνωσε η Πλατφόρμα Ειρήνης Κύπρου

Πλατεία Ελευθερίας στις 7μ.μ. και μετά πορεύθηκαν για να συναντηθούν μαζί στις 8.15μ.μ.. Υπήρξαν διαμαρτυρίες με συνθήματα για τις διαδικασίες για το πέρασμα από το οδόφραγμα

μπροστά από το ξενοδοχείο Λήδρα Πάλας στη νεκρή ζώνη για να «δείξουν την αποφασιστικότητα τους για μια ενωμένη Κύπρο».

Ο Salih Uyguroglu μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής του Κόμματος Νέα Κύπρος (YKP) και ο Χρίστος Αχινιώτης, εκπρόσωπος της Πλατφόρμας των Εκπαιδευτικών «Ενωμένη Κύπρος» διάβασαν στα ελληνικά και στα τουρκικά την κοινή διακήρυξη που ετοιμάστηκε επ' ευκαιρία της 1ης Σεπτεμβρίου.

Οι Τουρκοκυπριακές οργανώσεις μαζεύτηκαν στο Πάρκο Kuşulu και οι Ελληνοκυπριακές οργανώσεις στην

στο βόρειο μέρος. Τα μέλη των 31 οργανώσεων και άνθρωποι που αγαπούν την ειρήνη και από τις δύο πλευρές της Κύπρου άναψαν κεριά μπροστά από το ξενοδοχείο Λήδρα Πάλας και μετά αφέθηκαν 3 περισσότερα ως

σύμβολα της ελευθερίας. Οι Sol Anahtari του πολιτιστικού κέντρου Baraka και οι Yiltan Taşçı και Αδάμος Κατσαντώνης τραγούδησαν στα ελληνικά και στα τουρκικά συνοδευόμενοι από τον κόσμο. Επίσης ακούστηκαν συνθήματα όπως «την ειρήνη στην Κύπρο κανείς δεν μπορεί να την εμποδίσει», «ειρήνη στην Κύπρο – ενωμένη Κύπρος», «κάτω τα χέρια που υψώνονται ενάντια στην ειρήνη».

Çorap tüccarı, küçük esnaf, kadın şarkıcı ve çilek üreticisi ...

Hepsi de “ayrılığın” tadına alışmaya çalışıyor...

Hasan Kahvecioğlu

Kıbrıslı Türk çorap üreticisi anlatıyor:

-Barikatlar açıldıktan sonra bir gün, bir Rum işadamından bir telefon geldi. Benimle tanışmak istiyordu. Çorap üreten makineleri vardı. Ancak yaşlanmıştı ve bu makineleri bana satabileceğini söyledi. Ona, makineleri karşılığında çorap satacaktım. Fabrikasını ziyaret ettim. Makineleri işe yarıyordu. Anlaştık. Bir gün bana şöyle dedi:

-Ya benim makinelerimi alıp, çorapları vermezsen...

Ona, makinelerin tutarı kadar banka garantisini verebileceğimi söyledim. Tatmin olmadı. Bir süre sonra telefonlarıma çıkmamaya başladı. Bir başka Rum işadamı benden futbolcu çorabı satın alacağını söyledi. Kendisi için birçok numuneler hazırladım. Önceleri çok hevesliyken, aniden ortadan kayboldu. Numuneleri bile kendisine ulaştıramadım. Bazı yabancılar “Bize onları ver, adamı mutlaka buluruz” dediler. Şu ana kadar Rum satıcıdan hiçbir haber gelmedi.

Arasta sokağında el sanatları ile uğraşan küçük bir dükkan sahibi söze giriyor:

-Rumlar sürekli olarak benim dükkanıma geliyorlar. Yaptığım sandıklardan ve Kıbrıs işi tahta oyma işlerinden sipariş ediyorlar. Ancak asla arabalarına almıyorlar. Ben izin alarak Rum tarafındaki evlerine kadar götürüyorum. İzin alırken isimlerine fatura kesmemi de kabul etmiyorlar. Bir yaşlı Rum tanıdığım adına kesmek zorunda kalıyorum faturaları... O hiç kimseden korkmuyor. Ürettiğim eşyalardan toplu olarak sipariş vermiyorlar. Bunun adına tabii ki ticaret denemez...

Limnidi köyünde çilek, kolokas ve kültür mantarı üreten karı-koca da kendi yaşadıklarını anlatıyor...

-Köyde organik tarım yapıyoruz. Bu işle uğraşan bir Rumun adını verdiler bize. Organik tarımla uğraşanların da başkanymış. Kendisini aradık. Bizimle telefonda bir saate yakın konuştuk. Bizimle işbirliği yapmaya, tanışmaya çok hevesli olduğunu söyledi. Biz de memnun olmuştuk. Acaba çilek üretiminde Rum çiftçiler ne yapıyorlar? Bizim onlardan, onların da bizden öğreneceği şeyler vardı mutlaka. Bazı mevsimlerde bizde çilek varken, Rum tarafında yoktu. Onlara çilek satabilirdik. Rum çiftçi bizi arayacağını söyledi. Onbeş gün kadar bekledik. Aramayınca biz arayalım dedik. Bu kez, bize daha soğuk davrandı. Kendisini çiftliğimize davet ettik, ancak gelececeğini söyledi. “Peki uygun bir zamanda biz oraya gelelim” dedik. Durumunun uygun olmadığını söyledi, bizi bir kez daha aramadı.

Türk tarafında ünlü olan bir bayan şarkıcı anlatmaya başladı...

-Bir Kıbrıslı Rum şarkıcı ile birlikte albüm yapmak istiyordum. Bir tanıdığım beni bir Rum bayan şarkıcı ile tanıştırdı. Onu Türkçe şarkı albümümün tanıtım kokteyline davet ettim. Birlikte fotoğraflar çektik. Kendisini mutlaka çalıştığı tavernada dinlemek istediğimi söyledim. Beni Limasol’a davet etti. Çalıştığı yeri bilmiyordum. Bizi şehrin girişinde karşılayacaktı. Bir arkadaşım ile birlikte Limasol’a gittim. Kendisine telefon açtım. “Biz geldik” dedim. Çok yoğun olduğunu söyledi. Kendisi bizi karşılamaya gelecekti. Erkek arkadaşının telefonunu verdi. Onu aradık. O da gelececeğini

söyledi. Geri dönmeye karar verdik. Ancak gerçekten ciddi sorunları olabilirdi, bunu anlayışla karşılamamız gerekiyordu diye düşündük. Erkek arkadaşından çalıştığı tavernanın adresini aldık. Bir taksi tuttuk ve birçok yanlışlıklar yaptıktan sonra doğru adresi bulduk. İçeriye girdiğimizde şarkıcı arkadaşımız sahnedeydi ve şarkı söylüyordu. Ona selam verdik. Bize baktı ve hiçbir şey söylemedi. Arka masalardan birine oturduk. Yemeklerimizi sipariş ettik ve yedik. Sonra da parasını ödeyerek oradan ayrıldık. Bir kez daha onunla konuşmadık. Bizi hiç aramadı. Bir özür bile dilemedi.

Çorap tüccarı, küçük esnaf, çilek üreticisi, kadın şarkıcı...

Hepsi de “mutsuzluk” öyküleri anlattılar...

Kıbrıslı Türklerin anlattıkları, Rum tarafında yapılan anketlerde ortaya çıkan “gerçekler”i doğruluyor...

Bu gerçekler de Denktaş’ı doğruluyor...

Benim gibi “çözüm fanatikleri” bundan sonra bir de “Gördünüz mü Rauf bey demek haklıydı” biçimindeki söylemlerle savaşmak zorunda kalacağız...

Ya da yorgun düşüp “İnceldiği yerden kop-sun” diyeceğiz...

Her iki tarafta da “yönetenlerin” sivil toplum üzerinde yarattıkları korku ve çekingenlik bizi bu noktalara getirdi.

Sahi; Avrupa kültürü bu mu?

Avrupa sadece ekonomi ve paradan mı oluşuyor?

Sivil toplumların “uygar” olmayan bu davranışları “AKİ”ye uyuyor mu? (15.04.2006)

Εμποροι καλτσών, μικροεπιχειρηματίες, τραγουδίστριες και παραγωγοί φραουλών...

Όλοι προσπαθούν να συνηθίσουν στη γεύση του «διαχωρισμού»...

Χασάν Καχβετζιογλου

Λέει το εξής ο Τουρκοκύπριος παραγωγός καλτσών: «Μια μέρα μετά που άνοιξαν τα οδοφράγματα μου τηλεφώνησε ένας Ελληνοκύπριος επιχειρηματίας. Ήθελε να γνωριστεί μαζί μου. Διέθετε μηχανές που παρήγαγαν κάλτσες. Όμως είχαν παλιώσει και είπε πως θα μπορούσε να μου πουλήσει αυτές τις μηχανές Σε αντίλλαγμα για τις μηχανές θα του πουλούσα κάλτσες. Επιπρόσθετα το εργοστάσιό του. Οι μηχανές μου έκαναν. Συμφωνήσαμε. Μια μέρα μου είπε το εξής: Τι θα γίνει αν πάρεις τις μηχανές μου και δεν μου δώσεις κάλτσες. Του είπα ότι θα μπορούσα να του δώσω τραπεζική εγγύηση ίση με την αξία των μηχανών. Δεν ικανοποιήθηκε. Μετά από ορισμένο χρονικό διάστημα άρχισε να μην απαντά τα τηλεφωνήματά μου. Ένας άλλος Ελληνοκύπριος επιχειρηματίας μου είπε ότι θα αγόραζε από εμένα κάλτσες ποδοσφαίρου. Ετοίμασα μερικά δείγματα γι’ αυτόν. Ενώ αρχικά ήταν πολύ ενθουσιώδης, ξαφνικά εξαφανίστηκε. Ούτε καν τα δείγματα μπόρεσα να του διαβιβάσω. Μερικοί ξένοι μου είπαν να τους δώσω τα δείγματα και θα τον έβρισκαν οπωσδήποτε. Μέχρι αυτή την στιγμή δεν υπάρχει οποιοδήποτε νέο από τον Ελληνοκύπριο πωλητή.»

Επεμβαίνει στην κουβέντα και ένας ιδιοκτήτης μικρού καταστήματος που ασχολείται με χειροποίητα αντικείμενα στην οδό Αράστα:

«Έρχονται συνεχώς Ελληνοκύπριοι στο κατάστημά μου. Παραγγέλλουν από τα μπαούλα που φτιάχνω και τα κυπριακά σκαλιστά σε ξύλο. Όμως, ποτέ δεν τα παίρνουν στο αυτοκίνητό τους. Παίρνω εγώ άδεια και τα μεταφέρω μέχρι το σπίτι τους στην ελληνοκυπριακή πλευρά. Δεν δέχονται καν να γράψω το όνομά τους στην απόδειξη όταν εξασφαλίσω άδεια. Υποχρεώνομαι να βγάλω τις αποδείξεις στο όνομα ενός γνωστού μου ηλικιωμένου Ελληνοκύπριου. Αυτός δεν φοβάται κανέναν. Δεν παραγγέλλουν μαζικά από τα αντικείμενα που φτιάχνω. Αυτό βεβαίως δεν μπορεί να ονομαστεί

εμπόριο»

Τις εμπειρίες του διηγείται και ένα ζευγάρι που παράγει φράουλες, κολοκάσι και μανιτάρια στο χωριό Λιμνίτης:

«Καλλιτεργούμε οργανικά προϊόντα στο χωριό. Μας έδωσαν το όνομα ενός Ελληνοκύπριου που ασχολείται με αυτή τη δουλειά. Είναι, λέει, ο πρόεδρος των ασχολούμενων με την οργανική γεωργία. Επικοινωνήσαμε μαζί του. Μιλήσαμε περίπου μια ώρα μαζί στο τηλέφωνο. Μας είπε ότι ήθελε πολύ να γνωριστεί και να συνεργαστεί μαζί μας. Χαρήκαμε. Τι κάνουν άραγε οι Ελληνοκύπριοι αγρότες στον τομέα της παραγωγής φραουλών; Θα υπήρχαν οπωσδήποτε πράγματα που εμείς θα μπορούσαμε να μάθουμε από αυτούς, αλλά και πράγματα που αυτοί θα μάθαιναν από εμάς. Ενώ σε εμάς εδώ υπάρχουν φράουλες κάποιες εποχές, στην ελληνοκυπριακή πλευρά δεν υπάρχουν. Θα μπορούσαμε να τους πουλούσαμε. Ο Ελληνοκύπριος αγρότης είπε ότι θα μας τηλεφωνούσε. Περιμέναμε δέκα πέντε μέρες. Αφού δεν μας τηλεφώνησε, είπαμε να του τηλεφωνήσουμε εμείς. Αυτή τη φορά μας συμπεριφέρθηκε πιο ψυχρά. Τον προσκαλέσαμε στο αγρόκτημά μας, αλλά μας είπε πως δεν μπορούσε να έρθει. Του είπαμε: Καλά τότε, όταν μπορείς να έρθουμε εμείς εκεί. Μας είπε ότι τα πράγματα δεν ήταν κατάλληλα και δεν μας τηλεφώνησε ξανά.»

Μια κυρία, γνωστή τραγουδίστρια στην τουρκική πλευρά, άρχισε να λέει το εξής:

«Ήθελα να έβγαζα άλμπουμ μαζί με έναν Ελληνοκύπριο τραγουδιστή. Ένας γνωστός μου με σύστησε σε μια Ελληνοκύπρια τραγουδίστρια. Την προσκάλεσα σε ένα κοκτέιλ για προώθηση του άλμπουμ μου με τουρκικά τραγούδια. Βγάλαμε φωτογραφίες μαζί. Της είπα ότι θέλω οπωσδήποτε να την ακούσω στην ταβέρνα που τραγουδάει. Με κάλεσε τη Λεμεσό. Δεν ήξερα το μέρος στο οποίο εργαζόταν. Θα με συναντούσε στην είσοδο της πόλης. Πήγα στη Λεμεσό μαζί με ένα φίλο. Της τη-

λεφώνησα. «Ήρθαμε», της είπα. Μου ανέφερε πως είχε πολλή δουλειά και δεν θα μπορούσε να έρθει η ίδια να μας συναντήσει. Μας έδωσε το τηλέφωνο του φίλου της. Όταν του τηλεφωνήσαμε και αυτός μας είπε ότι δεν μπορούσε να έρθει. Αποφασίσαμε να επιστρέψουμε πίσω, αλλά σκεφτήκαμε ότι μπορεί να είχαν πράγματι σοβαρό πρόβλημα και έπρεπε να δείξουμε κατανόηση. Πήραμε από το φίλο της τη διεύθυνση της ταβέρνας που εργαζόταν. Νοικιάσαμε ένα ταξί και αφού κάναμε πολλές φορές λάθος βρήκαμε τελικά τη σωστή διεύθυνση. Όταν μπήκαμε μέσα, η φίλη μας τραγουδίστρια ήταν στη σκηνή και τραγουδούσε. Την χαιρετίσαμε. Μας κοίταξε και δεν είπε τίποτα. Καθίσαμε σε ένα τραπέζι πίσω. Παραγγείλαμε τα φαγητά μας και φάγαμε. Ύστερα πληρώσαμε και φύγαμε. Δεν μιλήσαμε ποτέ ξανά μαζί της. Δεν μας τηλεφώνησε καθόλου. Ούτε καν μας απολογήθηκε.»

Όλοι, ο έμπορος καλτσών, ο μικρο-καταστηματάρχης, οι παραγωγοί φραουλών και η τραγουδίστρια, διηγήθηκαν από μια ιστορία «δυστυχίας». Αυτά που διηγήθηκαν οι Τουρκοκύπριοι επιβεβαιώνουν τις «πραγματικότητες» που προέκυψαν στις δημοσκοπήσεις που διενεργήθηκαν στην ελληνοκυπριακή πλευρά. Αυτές οι πραγματικότητες επιβεβαιώνουν και τον Ντενκτάς. «Οι φανατικοί της λύσης», όπως εγώ, θα αναγκαστούμε να παλεύουμε από δω και μπρος με όσους λένε: «Εί-δατε; Σημαίνει πως ο κ. Ραούφ είχε δίκαιο». Ή θα κουραστούμε και θα πούμε «ας κοπεί το σχοινί απ’ όπου είναι πιο λεπτό».

Μας έφερε σε αυτό το σημείο ο φόβος και η διστακτικότητα που δημιούργησαν στην κοινωνία των πολιτών οι «διοικούντες» και στις δύο πλευρές. Αλήθεια, μήπως αυτή είναι η ευρωπαϊκή κουλτούρα; Μήπως η Ευρώπη είναι μονάχα οικονομία και χρήματα; Είναι άραγε εναρμονισμένες με το «κεκτημένο» αυτές οι «μη πολιτισμένες» συμπεριφορές των κοινωνιών των πολιτών; (15.04.2006)

Μια ακτίνα ελπίδας για την Κύπρο

**Συνέντευξη με τον
*Heinz A. Richter**

Στις 3 Σεπτεμβρίου θα αρχίσουν καινούργιες διαπραγματεύσεις στο διαιρεμένο νησί της Κύπρου. Όμως ποιες είναι οι πιθανότητες για επανένωση? Ο Tuba Tunçak πήρε συνέντευξη από τον εμπειρογνώμονα στα θέματα της Κύπρου Heinz A. Richter

Κύριε Richter μπορούμε αυτή τη φορά να ελπίζουμε για λύση στην Κύπρο;
Heinz Richter: Αν οι Κύπριοι, Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι, διαπραγματεύονταν μόνοι τους, είμαι σίγουρος ότι θα έβρισκαν μια λύση, ιδιαίτερα αφού ο Χριστόφιας και ο Ταλάτ έχουν παρόμοιες πολιτικές απόψεις. Η Ελληνοκυπριακή πλευρά διαπραγματεύεται για τον εαυτό της. Η Αθήνα παρακολουθεί αλλά θα συμφωνήσει σε οποιαδήποτε λύση αποδέχονται οι Ελληνοκύπριοι. Η τελική απελευθέρωση της Αθήνας από αυτό το πρόβλημα που κρέμεται από το λαιμό σαν πέτρα είναι προς το συμφέρον της. Ποικιλοτρόπως η Τουρκοκυπριακή πλευρά εξαρτάται εντελώς από την Άγκυρα και οποιαδήποτε απόφαση πρέπει να έχει την έγκριση της Άγκυρας. Αυτό ξεκινά από το τοπικό επίπεδο όπου ο Τουρκικός στρατός ελέγχει τα πάντα που έχουν να κάνουν με την ασφάλεια και επεκτείνεται μέχρι την αστυνομία και την πυροσβεστική, αφού όλες αυτές οι υπηρεσίες είναι υπόκεινται στον Τουρκικό στρατό.

Το Κυπριακό θέμα είναι καθοριστικό για την ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ. Πως εκτιμάτε την στάση της κυβέρνησης Ερντογάν στο Κυπριακό θέμα;

Richter: Υπάρχει μια μεγάλη σύγκρουση αυτή τη στιγμή στην Τουρκία. Κάποιος θα μπορούσε να μιλήσει για ένα είδος σχεδόν πολέμου, μεταξύ του στρατού του Ατατούρκ που περιλαμβάνει τους υψηλόβαθμους στρατιωτικούς, την υψηλόβαθμη υπουργική γραφειοκρατία και τους υψηλόβαθμους δικαστικούς και της σημερινής κυβέρνησης. Ένα εξωτερικό σημείο της σύγκρουσης αυτής ήταν η πρόσφατη προσπάθεια για απαγόρευση του κόμματος του Ερντογάν. Το κυβερνών κόμμα του Ερντογάν προσπαθεί να φέρει την Τουρκία μέσα στην ΕΕ. Τώρα κάποιος θα ανέμενε ότι το στρατόπεδο Ατατούρκ επίσης θα προσπαθούσε να φέρει την Τουρκία στην ΕΕ – τουλάχιστον ο Ατατούρκ αρχικά προσανατόλιζε την Τουρκία προς την Ευρώπη. Όμως εδώ έχει συμβεί μια

μετατόπιση του ιδανικού.

Το κατεστημένο, υποστηριζόμενο από το «βαθύ κράτος», δηλαδή τις μυστικές υπηρεσίες και ιδιαίτερα το στρατό, δημιουργούν ένα κράτος εν κράτι στην Τουρκία, όχι μόνο πολιτικά αλλά και οικονομικά. Αν η Τουρκία γίνει μέλος της ΕΕ, ο στρατός φυσιολογικά θα πρέπει να αποδεχτεί το προβάδισμα των πολιτικών – με άλλα λόγια θα πρέπει να παραδώσουν την οικονομική τους αυτοκρατορία. Έτσι θα χάσουν τεράστια προνόμια. Αυτός είναι ένας από τους λόγους που δεν υπάρχουν πολλές συμφωνίες φιλικές προς την ΕΕ από αυτή την πλευρά.

Άρα λετε ότι υπάρχει ένα μέρος της Τουρκίας που ενδιαφέρεται να εμποδίσει την λύση στην Κύπρο ώστε να αποτρέψει την Τουρκία από την ένταξη στην ΕΕ;

Richter: Εδώ τα πράγματα περιπλέκονται. Πρώτα απ' όλα, δεν μπορεί να παρθεί απόφαση στο κλασικό πολιτικό επίπεδο για το Κυπριακό θέμα. Στην Τουρκία υπάρχουν κυρίως δύο πολιτικά επίπεδα. Όπως και αλλού, το ένα επίπεδο είναι ο χώρος δράσης των πολιτικών, όπου μπορούν να εκφραστούν οι ιδέες και ξεθυμάνουν. Όμως πάνω από αυτό το επίπεδο είναι οι εθνικές πολιτικές που καθορίζονται από το Εθνικό Συμβούλιο Ασφαλείας. Οι μισές θέσεις σε αυτό το συμβούλιο ανήκουν στο στρατό και οι άλλες μισές σε υψηλόβαθμους κυβερνητικούς αξιωματούχους. Στο παρελθόν ο Γενικός Γραμματέας αυτού του συμβουλίου επίσης προερχόταν από το στρατό. Η θέση αυτή τώρα κατέχεται από πολίτη, αλλά η πραγματική σχέση της δύναμης δεν έχει αλλάξει. Οι αποφάσεις σχετικά με την Κύπρο θα παρθούν στο Εθνικό Συμβούλιο Ασφαλείας και πουθενά αλλού.

Όμως το Κόμμα Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης δεν έχει απαγορευτεί. Αυτό δεν έχει ενδυναμώσει τη θέση του Ερντογάν σχετικά με την Κύπρο;

Richter: Φαινομενικά είναι έτσι. Η απόφαση στο Συνταγματικό Δικαστήριο ήταν πολύ κοντά. Απλά του δόθηκε λίγο περισσότερος χώρος κίνησης. Όμως ο στρατός συνεχίζει να καθορίζει την πολιτική.

Μήπως πιστεύετε τότε ότι ο στρατός θα καθορίσει τη λύση που θα δώσει τέλος στη διαμάχη στην Κύπρο;

Richter: Αυτό εξαρτάται από το αν ο στρατός θέλει να απαλλαχθεί από το πρόβλημα. Η διατήρηση μόνιμης παρουσίας 40,000 στρατού στο νησί αποτελεί βάρος στον στρατιωτικό προϋπολογισμό. Αυτό πρέπει να είναι ξεκάθαρο. Πέραν από αυτό, ένας στους δύο

Τουρκοκύπριους εργάζεται στην δημόσια υπηρεσία η οποία χρηματοδοτείται πλήρως από την Τουρκία. Μακροχρόνια, αυτό είναι ένα βάρος από μόνο του, παρόλο που είναι μόνο μερικές εκατοντάδες χιλιάδες άτομα. Επίσης, υπάρχουν νέα προβλήματα στην περιοχή – το Ιράκ, η Γεωργία, ο μεγάλος αγωγός κτλ. Άρα είναι πιθανόν το Γενικό Επιτελείο να πει, εντάξει, θέλουμε να ησυχάσουμε αυτό το σύνορο με την συμφωνία για λύση.

Τι μπορεί να κάνει η ΕΕ για να ενθαρρύνει τις δύο πλευρές και την Τουρκία για να βρεθεί η λύση;

Richter: Πολύ λίγα. Εναλλακτικά, η ΕΕ μπορεί να εξασκήσει πίεση εδώ και εκεί, μόνο που ποιος στην ΕΕ είναι έτοιμος να δεχτεί την Τουρκία σαν μέλος της ΕΕ; Μυστικά ελπίζεται ότι ο Τουρκικός στρατός θα κάνει τι δουλειά και θα εμποδίσει την ένταξη ώστε οι πολιτικοί της ΕΕ μπορούν αθά να νίψουν τας χείρας τους.

Το 2004 το σχέδιο του Γενικού Γραμματέα των ΗΕ Ανάν απορρίφθηκε από την Ελληνική πλευρά. Υπάρχει τώρα ένα νέο σχέδιο που προνοεί ένα ομόσπονδο κράτος με δύο ίσες ιδρυτικές πολιτείες. Γενικά, αυτό το σχέδιο είναι μια καλή βάση για διαπραγματεύσεις; Richter: Κατ' αρχήν έχουν επιστρέψει στις Συμφωνίες Κορυφής του 1977 όταν ο Μακάριος και ο Ντεκτάς ουσιαστικά υπέγραψαν κάτι παρόμοιο. Το μόνο, δυστυχώς, τότε ο Ντεκτάς άλλαξε γνώμη και τράβηξε πίσω. Το μέλλον βρίσκεται σε ένα είδος συνεταιρισμού – τη λύση ομοσπονδίας. Πιστεύω ότι και οι δύο πλευρές είναι πρόθυμες να συμφωνήσουν σε αυτό. Φυσικά, ο Χριστόφιας έχει επίσης προβλήματα στη χώρα του: με κάποιο τρόπο πρέπει να φέρει μαζί του τους συντηρητικούς και επίσης συνεχώς εμφανίζονται καταγίδες στο ποτήρι του νερού. Πρόσφατα, ακόμα και η εκκλησία εξέδωσε γνωμάτευση. Το ίδιο φυσικά συμβαίνει και στην άλλη πλευρά. Μόνο οι δύο ηγέτες, ο Χριστόφιας και ο Ταλάτ, μοιράζονται παρόμοιες πολιτικές απόψεις και θέλουν λύση και οι δύο. (www.qantara.de)

*** Ο καθηγητής Heinz A. Richter διδάσκει στο Ινστιτούτο Ιστορίας του Πανεπιστημίου Mannheim.**

Kıbrıs için bir umut (mu?)

*** Heinz A. Richter ile
Kıbrıs hakkında söyleşi**

Dimitris Hristofyas ile Mehmet Ali Talat'ın üzerine anlaştığı gibi kapsamlı müzakereler 3 Eylül'de başlıyor. Peki bu müzakerelerin sonunda Kıbrıs'ta iki kesiminin birleşme şansı ne kadar? Tuba Tunçak, Kıbrıs uzmanı Prof. Dr. Heinz A. Richter ile konuştu. Sayın Richter, bu kez Kıbrıs için bir çözüm umudu taşıyabilir miyiz?

Heinz Richter: Eğer Kıbrıslılar; Rumlar ve Türkler tek başlarına pazarlık edebilseler di -ki Dimitris Hristofyas ile Mehmet Ali Talat siyasi açıdan hemen hemen aynı kulvardan geliyorlar – kesinlikle bir çözüme ulaşılabilir. Güney, tek başına pazarlık ediyor; Atina, gelişmeleri izliyor ve aslında artık kendisine ayak bağı olan bu sorundan kurtulmak için her türlü çözüme açık. Türk tarafı ise pek çok açıdan Ankara'ya bağlı ve Ada'da herhangi bir konuda karar vermek gerektiğinde Ankara'nın rızasını almak zorunda. Bu, Türk askerinin güvenlikle ilgili herşeyi kontrol ettiği yerel düzeyden başlayıp yine askere bağlı polis teşkilatı ya da itfaiyeye kadar uzanıyor.

Kıbrıs sorununun çözümü Türkiye'nin AB üyeliği için de hayati önem taşıyor. Erdoğan Hükümeti'nin bu konudaki tavrını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Richter: Türkiye'de yüksek düzey askeri yetkililer, üst düzey askeri bürokratlar ve yüksek yargı temsilcilerinin dahil olduğu Atatürkçü kesimle şu anki hükümet arasında büyük bir çatışma oluyor, hatta yaşananlar savaş olarak bile nitelenebilir. Bunun en önemli göstergesi, son olarak Erdoğan'ın partisini yasaklatma girişimidir. Hükümet, Türkiye'yi AB'ye sokmaya çalışıyor. Aslında Atatürkçü kesimin AB'ye girmek için çabalaması beklenirdi, zira Atatürk bu yönü işaret etmişti: O'na göre Türkiye, Avrupa'ya yaklaşmalıydı. Ancak Türkiye'de sonradan bu konuda bir tutum ve tavır değişikliği oldu.

Türkiye'de "derin devlet" tarafından desteklenen seçkin bir tabaka var, yani gizli servisler ve özellikle de bazı askerler, ülkede sadece siyasi değil aynı za-

manda da ekonomik açıdan "devlet içinde devlet" kurmuş durumda. Eğer Türkiye AB'ye üye olursa askerler, tabii ki siyasetin öncelik hakkını kabullenmek zorunda kalacaklar, diğer taraftan sahip oldukları ekonomik imparatorluktan vazgeçmeye mecbur olacaklar. Başka bir deyişle, sahip oldukları imtiyazları büyük ölçüde kaybedecekler. Bu kesimin AB'ye dostane yaklaşmama nedenlerinden biri bu.

Yani Türkiye'nin AB'ye girmesini engellemek için Kıbrıs'ta çözümü engelleyen bir kesim mi var, diyorsunuz?

Richter: Bu noktada durum biraz karmaşık. Türkiye'de ilkel olarak iki politik düzlem var: İlki, her yerde olduğu gibi politikacıların kendilerini ifade edip istediklerini söyleyebildikleri oyun alanları. Ancak Türkiye'de bu düzlemin üzerinde bir de Milli Güvenlik Kurulu tarafından belirlenen ulusal politika var. Bu kurulun üyeleri, hemen hemen yarı yarıya ordu ve hükümetin önde gelenlerinden oluşuyor. Eskiden MGK Başkanı asker kökenli olurdu, artık bir sivil; ama bu durum da güç dağılımını değiştirmedir. Kıbrıs konusundaki kararlar da MGK'de alınıyor, başka bir düzlemde değil.

AKP'yi yasaklama girişiminden bahsettiniz. Sonuçta parti yasaklanmadı. Peki bu, Erdoğan'ın Kıbrıs konusunda elini güçlendirdi mi?

Richter: Görünüşte öyle. Ancak Anayasa Mahkemesi'nden yasaklamama kararı kılpayı çıktı. Erdoğan da bu sayede oyun alanını çok az genişletemedi, ama asıl söz sahibi olan, hala ordu. Buna şimdi bir de ordunun eskisi gibi tek ses olarak konuşmaması eklendi. Ordu içinde eski tavrını sürdüren şahinler olduğu gibi daha ılımlı bir kesim de var. Ordu içinde bir tutarsızlık göze çarpıyor. Bu, durumu daha da karmaşık hale getiriyor.

Peki Kıbrıs'ta çözümü belirleyecek olan, ordu içindeki mücadeleden galip çıkacak kesim mi?

Richter: Bu, ordunun bu sorundan kurtulmak isteyip istemediğine bağlı. Ada'daki 40 bin askerin sürekli olarak giderlerini karşılamak, ordu bütçesini zorluyor. Bu muhtemelen herkesçe bilinen bir gerçek. Ayrıca kamu kurumlarında çalışan her iki Kib-

rıslı Türkten birinin maaşını Türkiye ödüyor. Bu giderler, -her ne kadar söz konusu olan sadece birkaç yüz kişiye de - bütçe için yük oluşturuyor. Buna bir de bölgedeki Irak, Gürcistan, büyük petrol boru hatından kaynaklanan sorunlar ekleniyor. Bu nedenle Genelkurmay'ın "Tamam, en azından Kıbrıs'ta çözümlü onaylayarak bu kanadı sükünete kavuşturalım" demesi ihtimal dahilinde.

Peki anlaşmazlık taraflarını çözüm yönünde harekete geçirmek için Avrupa Birliği ne yapabilir?

Richter: Yapacağı fazla birşey yok. Aslında AB bazı noktalarda baskı uygulayabilirdi, ama birlik içinde Türkiye'nin üyeliğine kim sıcak bakıyor ki? AB, gizliden gizliye Türk ordusunun şimdiki kadarki tavrını sürdürerek Türkiye'nin üyeliğini engellemesini umuyor. Bu sayede de kendisi çözüm için çaba göstermediği halde masum rolünü oynamayı istiyor.

2004'te dönemin BM Genel Sekreteri Kofi Annan'ın hazırladığı çözüm planı için referandum yapılmış; plan Türk kesiminde onaylandıği halde Güney'de reddedilmişti. Şimdi eşit haklara sahip iki kurucu devletten oluşan, federal yapıda bir Kıbrıs öngören yeni plan gündemde. Peki bu plan, müzakereler için iyi bir temel teşkil ediyor mu?

Richter: Aslında temelde, 1977'de Makarios ile Denktaş arasında imzalanan High Level Agreement adlı anlaşmaya geri döndü. Ne yazık ki Denktaş o dönemde bu uzlaşmadan geri adım atmıştı. Ada'nın geleceği ortaklık temelli, federal bir çözüme dayalı olacaktır. Ben iki tarafın da bu planı onaylamaya hazır olduğunu düşünüyorum. Tabii ki Hristofyas iç politikada bazı sorunlar yaşıyor: Koalisyon hükümetinde yer alan muhafazakarları bir şekilde çözüme dahil etmek zorunda. Bu noktada, hâlâ dönem dönem bir bardak suda fırtınalar kopuyor; son olarak kiliseden de muhalefet sesleri yükseldi. Benzer tepkiler Türk tarafında da gözleniyor. Ama esas olan, iki liderin, Hristofyas ile Talat'ın, aynı siyasi gelenekten gelmeleri ve çözüm istemeleri. (www.qantara.de)

*** Prof. Dr. Heinz A. Richter, Mannheim Üniversitesi Tarih Enstitüsü'nde ders vermektedir.**

FES'in desteklediği İKME-BİLBAN ve Die Falken birlikte organize ettiği Almanya'daki etkinlikle ilgili Çoşkun Tözen Yenidüzen Gazetesinin sorularını yanıtladı:

Ο Çοşkun Tözen απαντά στις ερωτήσεις της εφημερίδας Yeni Düzen σχετικά με τη δραστηριότητα που οργανώθηκε από κοινού από το ΙΚΜΕ-ΒΙΛΒΑΝ και το Die Falken με την υποστήριξη του FES στη Γερμανία.

Alman Sosyalist Gençlik Hareketi, Gençlik Değişim Projesi Koordinatörlerinden Çoşkun Tözen Kuzey Kıbrıs'tan sonra projenin ikinci aşamasının Almanya'da yapıldığını ve 2009 yılında da Güney Kıbrıs'ta seminerler yapmayı planladıklarını söyledi.

Soru: Alman-Kıbrıs Gençlik Değişim Projesi'nin amacı nedir?

Tözen: Projemizin amacı, Almanya'dan ve Kıbrıs'tan gençleri 3 toplumlu bir çerçeve içerisinde bir araya getirerek, devamlı bir dostluk ilişkisi yaratıp birbirlerini

TOKKA

bu projelerden biridir. Bu bağlamda bu yıl bu projenin ikinci ayağını Almanya'da gerçekleştirdik.

Projenin amacı...

Hannover Belediye başkan yardımcısı CDU üyesi Dr. Moening, Alman Savaş Komisyonu, Friedrich Ebert Vakfı gibi kişi, örgüt ve kuruluşlarla da görüşmeler yaptık.

"Umarım bu sefer birleşik bir Kıbrıs'ta buluşuruz"

Soru: Bundan sonra sanırım Güney Kıbrıs'ta bir seminer düzenleyeceksiniz. Bu ne zaman ve kimlerin katılımıyla yapılacak?

Tözen: Evet. Gelecek yıl ağırlıklı olarak Güney Kıbrıs'ta seminerler yapacağımız bir program olacak. Umarım bu sefer birleşik bir Kıbrıs'ta buluşuruz tabii...

“Umarım bu sefer birleşik bir Kıbrıs'ta buluşuruz”

Bu sefer birleşik bir Kıbrıs'ta buluşmayı dileyen Tözen, projenin amacının, Almanya'dan ve Kıbrıs'tan gençleri 3 toplumlu bir çerçeve içerisinde bir araya getirerek, devamlı bir dostluk ilişkisi yaratıp birbirlerini anlamlarını sağlamaktır. Bu amaçla da Kıbrıs'taki ortak kuruluşlarla da bağlarımızı güçlendiriyoruz. Bütün bunların yanında AB sadece farklı ülkelerin birliği değil sivil toplumların da birliğidir; ve biz de sivil toplumun bir parçasıyız. Bu proje de sivil toplumlar arası bağlara da katkı koymaktadır.

Berlin Federal Parlamentosu Almanya'daki seminer...
Soru: Alman Sosyalist Gençlik Hareketi, Gençlik Değişim Projesi kapsamında kasım ayında 10 Alman genci Kuzey Kıbrıs'a getirmiştiniz. Şimdi de Almanya'da bir çalışma yaptınız. Almanya'daki seminer hakkında bilgi verir misiniz, kimler katıldı, neler konuşuldu?

Tözen: Projenin ikinci ayağında İKME-BİLBAN kuruluşlarından Kıbrıslı Türk ve Rum 5'er genci Almanya'ya davet ettik. Program 4-14 Ağustos 2008 tarihleri arasında Berlin, Langeleben ve Hannover şehirlerinde gerçekleşti. Bu süre içerisinde Alman eğitim sistemi, Almanya'daki yabancılardan ve göçmenlerin durumu, Nazi dönemi, Nazilere karşı direniş hareketleri, milliyetçilik hakkında tartıştık, Bergen-Belsen toplama kampını ziyaret ettik. Tüm bunların yanında tabii Kıbrıs sorunundaki son gelişmeleri de tartıştık. Hannover Üniversitesi'nden öğrencilerle seminer düzenledik. Ziyaret ve geziler sırasında Alman Parlamentosu'nda SPD Parlamento üyesi Gerd Andres,

Ödül Aşık Ülker'in Yenidüzen'de yayınlanan röportajının tamamı şöyle:

Alman Sosyalist Gençlik Hareketi nedir?

Soru: Seminerleri organize eden Alman Sosyalist Gençlik Hareketi (Die Falken) hakkında da bilgi verir misiniz?

Tözen: Alman Sosyalist Gençlik Hareketi (Die Falken) Hannover şubesi, tamamen bağımsız ve köklü bir organizasyondur ve herhangi bir parti ile bağlantısı yoktur. Eğitim amaçlı bir organizasyonuz. Die Falken, uluslararası düzeyde gençler ve çocuklarla ilgili birçok proje ve kamp düzenlemektedir. Geçen yıl ilkini düzenlediğimiz Alman-Kıbrıs Gençlik Değişim Projesi de

anlamalarını sağlamaktır. Bu amaçla da Kıbrıs'taki ortak kuruluşlarla da bağlarımızı güçlendiriyoruz. Bütün bunların yanında AB sadece farklı ülkelerin birliği değil sivil toplumların da birliğidir; ve biz de sivil toplumun bir parçasıyız. Bu proje de sivil toplumlar arası bağlara da katkı koymaktadır.

Berlin Federal Parlamentosu Almanya'daki seminer...
Soru: Alman Sosyalist Gençlik Hareketi, Gençlik Değişim Projesi kapsamında kasım ayında 10 Alman genci Kuzey Kıbrıs'a getirmiştiniz. Şimdi de Almanya'da bir çalışma yaptınız. Almanya'daki seminer hakkında bilgi verir misiniz, kimler katıldı, neler konuşuldu?

Tözen: Projenin ikinci ayağında İKME-BİLBAN kuruluşlarından Kıbrıslı Türk ve Rum 5'er genci Almanya'ya davet ettik. Program 4-14 Ağustos 2008 tarihleri arasında Berlin, Langeleben ve Hannover şehirlerinde gerçekleşti. Bu süre içerisinde Alman eğitim sistemi, Almanya'daki yabancılardan ve göçmenlerin durumu, Nazi dönemi, Nazilere karşı direniş hareketleri, milliyetçilik hakkında tartıştık, Bergen-Belsen toplama kampını ziyaret ettik. Tüm bunların yanında tabii Kıbrıs sorunundaki son gelişmeleri de tartıştık. Hannover Üniversitesi'nden öğrencilerle seminer düzenledik. Ziyaret ve geziler sırasında Alman Parlamentosu'nda SPD Parlamento üyesi Gerd Andres,

Kesin yer ve zaman konusunu internet grubunda koordinatörler ve katılımcılar arasında tartışmaktayız. Böyle bir ortam herkes sesini duyurabileceği için proje için iyi bir gelişmedir. Die Falken ve İKME-BİLBAN kesin olarak projede var olacak, projenin yeni örgütlere açılımını ise bu ortak örgütümüzle karar vereceğiz.

Soru: Finansmanı nereden sağlıyorsunuz?

Tözen: Finansmanı Almanya'daki Friedrich Ebert Vakfı, Die Falken, Alman Savaş Mezarları Komisyonu (German War Graves Commission), Hannover Belediyesi ve bunlara ek olarak katılımcıların vermiş olduğu katılım ücretleri ile sağladık.

"Temkinli bir de umut taşımaktayız"

Soru: Kıbrıs'ta yeni bir dönem başlıyor. Kuzey Kıbrıs'taki seminerle Almanya'daki seminerde yapılan tartışmalarda ne gibi değişimler gözlemlediniz, çözüm konusundaki yeni umut ışığı tartışmalara nasıl yansıdı?

Tözen: Bence gruptaki herkes iki kesimli, iki toplumlu federasyon konusunda hemfikir. Son gelişmeler herkese bir umut verdi ve aynı zamanda Talat ve Hristofyas'ın 3 Eylül'de başlatacakları görüşmelerin de iyi bir şans olduğunu düşünmekteydiler. Aynı zamanda Kıbrıs tarihini de iyi bildiğimizden, temkinli bir de umut taşımaktayız. Yakında da Kıbrıs sorunu çözümünü hakkında ne düşündüğümüz ve ne beklediğimiz hakkında bir bildiri yayınlayacağız.

«Ελπίζω να βρεθούμε στην ενωμένη Κύπρο αυτή τη φορά»

Ο Çοşkun Tözen, ένας από τους συντονιστές του προγράμματος Ανταλλαγής Νεολαίας του Γερμανικού Σοσιαλιστικού Κινήματος είπε ότι μετά το βόρειο μέρος της Κύπρου, το δεύτερο σκέλος του προγράμματος έγινε στην Γερμανία και ότι το 2009 προγραμματίζονται σεμινάρια στο νότιο μέρος της Κύπρου.

Εξέφρασε την επιθυμία όπως αυτή τη φορά να συναντηθούν σε μια ενωμένη Κύπρο και είπε ότι ο στόχος του προγράμματος είναι να φέρει μαζί νεαρά άτομα από τη Γερμανία και την Κύπρο σε ένα τρι-κοινοτικό πλαίσιο ώστε να δημιουργηθούν συνεχιζόμενες φιλίες και αλληλοκατανόηση.

Ο Çοşkun Tözen είπε ότι οι συμμετέχοντες στο σεμινάριο συζητήσαν επίσης τις τελευταίες εξελίξεις στην Κύπρο και συμφώνησαν στην διζωνική, δικαιοδική ομοσπονδία.

«Οι πρόσφατες εξελίξεις έδωσαν ελπίδα σε όλους και όλοι πιστεύουν ότι οι διαπραγματεύσεις που θα ξεκινήσουν στις 3 Σεπτεμβρίου μεταξύ του Ταλάι και του Χριστόφια είναι μια καλή ευκαιρία. Την ίδια στιγμή, είμαστε επιφυλακτικά αισιόδοξοι αφού ξέρουμε πολύ καλά την ιστορία της Κύπρου.» πρόσθεσε.

Πιο κάτω είναι το πλήρες κείμενο της συνέντευξης που έδωσε στην Ödül Aşık Ülker όπως δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα Yeni Düzen:

Τι είναι το Γερμανικό Σοσιαλιστικό Κίνημα; Μπορείτε να μας δώσετε μερικές πληροφορίες για το Γερμανικό Σοσιαλιστικό Κίνημα Νεολαίας (Die Falken) το οποίο οργάνωσε τα σεμινάρια αυτά;

Tözen: Το Γερμανικό Σοσιαλιστικό Κίνημα Νεολαίας (Die Falken) – τμήμα Ανόβερου είναι μια ανεξάρτητη οργάνωση με βαθιές ρίζες, χωρίς δεσμούς με οποιοδήποτε πολιτικό κόμμα. Είμαστε μια οργάνωση με εκπαιδευτικούς στόχους. Το Die Falken διοργανώνει διάφορα προγράμματα και κατασκηνώσεις για παιδιά και νέους σε διεθνές επίπεδο. Το Γερμανο-Κυπριακό Πρόγραμμα Ανταλλαγής Νεολαίας που διοργανώσαμε για πρώτη φορά πέρσι είναι ένα από τα προγράμματα αυτά. Φέτος έχουμε πραγματοποιήσει το δεύτερο σκέλος του προγράμματος στη Γερμανία.

Ο στόχος του προγράμματος...

Ποιος είναι ο σκοπός του Γερμανο-Κυπριακού Προγράμματος Ανταλλαγής Νεολαίας;

Tözen: Ο σκοπός του προγράμματος μας είναι να φέρουμε κοντά νέα άτομα από τη Γερμανία και την Κύπρο μέσα σε ένα τρι-κοινοτικό πλαίσιο ώστε να δημιουργήσουμε συνεχιζόμενες φιλίες και αλληλοκατανόηση. Και για το σκοπό αυτό ενδυναμώνουμε τους δεσμούς μας με εταιρίες οργάνωσης στην Κύπρο. Εκτός από αυτά, η ΕΕ δεν είναι απλά μια ένωση διαφόρων χωρών, αλλά και κοινωνίας των πολιτών και εμείς είμαστε μέρος της κοινωνίας των πολιτών. Το πρόγραμμα αυτό συνεφέρει στους δεσμούς της κοι-

νωνίας των πολιτών.

Το Ομοσπονδιακό Κοινοβούλιο στο Βερολίνο, το σεμινάριο στη Γερμανία...

Το Γερμανικό Σοσιαλιστικό Κίνημα Νεολαίας έφερε 10 νεαρά άτομα στο βόρειο μέρος της Κύπρου το Νοέμβριο μέσα στο πλαίσιο του προγράμματος Ανταλλαγής Νεολαίας. Και τώρα είχατε μια άλλη δραστηριότητα στη Γερμανία. Μπορείτε να μας δώσετε πληροφορίες για το σεμινάριο στη Γερμανία, ποιοι συμμετείχαν, για ποια θέματα μιλήσατε;

Tözen: Κατά το δεύτερο σκέλος του προγράμματος προσκαλέσαμε στη Γερμανία 5 Τουρκοκύπριους και 5 Ελληνοκύπριους από τις οργανώσεις ΙΚΜΕ-ΒΙΛΒΑΝ. Το πρόγραμμα έλαβε χώρα από τις 4-14 Αυγούστου στο Βερολίνο, το Langeleben και το Ανόβερο. Κατά την περίοδο αυτή συζητήσαμε το Γερμανικό σύστημα εκπαίδευσης, την κατάσταση των ξένων και των προσφύγων στη Γερμανία, τη Ναζιστική περίοδο, τον εθνικισμό και επισκεφθήκαμε το στρατόπεδο συγκέντρωσης Bergen-Belsen. Επιπρόσθετα, συζητήσαμε τις τελευταίες εξελίξεις στην Κύπρο. Διοργανώσαμε σεμινάριο με φοιτητές από το πανεπιστήμιό του Ανόβερου. Κατά τις επισκέψεις και τα ταξίδια είχαμε επίσης συναντήσεις με άτομα και οργανώσεις όπως τον Gerd Andres, βουλευτή του SDP στο Γερμανικό Κοινοβούλιο, την Dr. Moening, βοηθό δήμαρχο στο Ανόβερο και μέλος του CDU, την Γερμανική Επιτροπή Ταφών Πολέμου και το Ίδρυμα Friedrich Ebert.

«Ελπίζω αυτή τη φορά να συναντηθούμε στην ενωμένη Κύπρο»

Νομίζω ότι θα διοργανώσετε σεμινάριο στο νότιο μέρος της Κύπρου αυτή τη φορά. Πότε θα γίνει και ποιοι θα συμμετέχουν;

BİLBAN & İKME

1. Cyprus After A Solution, ISBN 9963-8185-2-8, 1998
2. (Turkish version) Çözümü arayan Kıbrıs - Alaşiya Yayınları, 2002
3. Cyprus After A Solution - Economic and social activity, ISBN 9963-8185-3-6, 2001
4. Cyprus After A Solution - LEFT POLICIENS, ISBN 9963-8185-4-4, 2003
5. Küllüsuuyu, Αλουσίβα- Katerina A. İliadi,

Yayınlar/ Εκδόσεις

- ISBN 9963-8185-5-2, 2004
6. İncisini Kaybeden İstiridyeler, Sevgül Uludağ, ISBN 9963-8185-9-5, 2005

Kitapları istemek için lütfen BİLBAN veya İKME ile temas kurun.

Gια τις πιο πάνω εκδόσεις παρακαλώ επικοινωνήστε με το İKME ή το BİLBAN.

www.ikme.org
www.bilban.org